

Formålet med bestemmelsen er at forhindre nye krænkelse ved at afskrække en fremtidig krænker og fremme en øget bevidsthed hos den brede offentlighed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til bestemmelsen under punkt 4.5.2.

Til stk. 1

Det foreslås, at pligten til offentliggørelse kun vedrører egentlige domme. Selv om det ikke fremgår direkte af ordlyden af direktivets art. 15, der bruger udtrykket "retsafgørelse", findes det at være for vidtgående at udstrække bestemmelsen til at gælde foreløbige foranstaltninger, såsom kendelser i sager om fogsforbud og arrest.

Til stk. 2

Det foreslås for det første, at det i ordlyden præciseres, at det er krænkeren, der er forpligtet til at offentliggøre dommen. Dette fremgår ikke direkte af ordlyden til direktivets art. 15, men ligger implicit i bestemmelsen.

Forslaget indebærer for det andet, at offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning. For det tredje, at offentliggørelsen af dommen skal ske på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges. Det betyder, at retten kan træffe afgørelse om, at offentliggørelsen i for eksempel et dagblad skal ske med samme typer som dagbladets almindelige tekst. Retten træffer afgørelse om offentliggørelsens form, placering, varighed m.v. efter begæring fra rettighedshaveren.

Offentliggørelsen kan ske i for eksempel dagblade eller på internettet, herunder på relevante websites, for eksempel krænkerens eller rettighedshaverens webside. Endvidere kan offentliggørelsen for eksempel ske ved at udsende en meddelelse om dommen via distributionslister til krænkerens kunder.

Ved offentliggørelsen af domme forudsættes det, at persondatalovens regler, herunder behandlingsreglerne i §§ 6-8, overholdes.

I langt de fleste tilfælde, vil domme i civile sager på det immaterialretlige område indeholde § 6-oplysninger, det vil sige almindelige personoplysninger såsom navn, adresse m.v. Disse oplysninger vil efter Kulturministeriets opfattelse kunne offentliggøres med hjemmel i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 3, hvorefter behandlingen kan finde sted, hvis den er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige. En domstolsafgørelse an-

ses for en retlig forpligtelse ifølge bemærkningerne til persondataloven.

I de sjældent forekommende tilfælde, hvor der måtte være tale om offentliggørelse af domme, der indeholder følsomme og fortrolige oplysninger efter persondatalovens §§ 7 eller 8, vil persondataloven medføre, at såfremt der efter en konkret vurdering ikke er hjemmel til at offentliggøre sådanne oplysninger, så skal oplysningerne anonymiseres, det vil sige blokkes ud. Det samme gør sig gældende med hensyn til cpr-nummer, der ikke er en følsom oplysning i persondatalovens forstand, men som alligevel er underlagt en særskilt regulering i persondatalovens § 11.

Straffelovens almindelige regler om beskyttelse af privatlivets fred gælder også i forhold til offentliggørelse af domme. Ligesom efter persondatalovens §§ 7 og 8, vil det være yderst sjældent, at der forekommer oplysninger om personlige forhold efter straffelovens § 264 d i disse domme. Hvis dette alligevel måtte være tilfældet, skal oplysningerne anonymiseres, det vil sige blokkes ud.

Domme i straffesager må i henhold til retsplejelovens § 1017 d ikke offentliggøres, medmindre disse er anonymiseret, således at sigtedes, tiltaltes, forrettedes eller vidners identitet ikke fremgår.

I de civile sager, hvor der ud over påstand om erstatning også er påstået straf (sager undergivet privat påtale), forudsættes det, at reglerne i såvel persondataloven, herunder behandlingsreglerne i §§ 6-8, straffelovens § 264 d og retsplejelovens § 1017 d, overholdes, når dommen offentliggøres. Såfremt der efter en konkret vurdering ikke er hjemmel til at offentliggøre oplysninger omfattet af disse regler, skal oplysningerne anonymiseres, dvs. blokkes ud. Det kan eksempelvis være oplysninger om vidners identitet, strafpåstanden etc.

Til nr. 7 (§ 85, stk.3)

Som konsekvens af ændringerne til nr. 2 og 3 (§§ 65-67 og § 69), hvorved den gældende lovs § 7 udvides til også at gælde for billedproducenter, har den gældende bestemmelse i § 85, stk. 3, som er en formodningsregel om, hvem der er producent til et filmværk, ikke længere en selvstændig betydning. Det foreslås derfor, at § 85, stk. 3 ophæves.

Til § 6

Til nr. 1

Der indsættes en fodnote i fødevarerloven, der angiver, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv